

הצעות לפעילות בכיתה סביב הספר:

שפן

כתב ואיר: גלעד סופר

מורים יקרים,

"ואולי פלם צודקים ואני טועה? אולי אני באמת שפן?" תוהה הארנב.

איך מבטאים את השם 'טליה', במלרע או במלעיל? האם כותבים עירית ב-'ע' או אירית ב-'א'? השם שלנו הוא ביטוי לזהותנו הייחודית ולכולנו חשוב הדיוק.

האם אנחנו אוהבים את השמות שמכנים אותנו בהם? האם כמו הארנב לפעמים מתבלבלים או קוראים לנו בשמות שאינם שלנו? סיפור יצירתי ומשעשע על שם, על זהות ועל מה שביניהם.

"ויקרא האדם שמות לכל הבהמה ולעוף השמים ולכל חית השדה" (בראשית ב, כ)

בתנ"ך מסופר שהאדם הראשון נתן לבעלי החיים שמות, לכל שם משמעות ומהות. עוד מימי ספר בראשית, קריאה לכל דבר בשם היא תכונה אנושית בסיסית שמבטאת את זהותנו ואת הקשר שלנו לסובבים אותנו. הקריאה בשם המדויק מבטאת את החשיבות ואת המשמעות שאנחנו נותנים לפרטים השונים שסביבנו. בספר "שפן" הארנב מנסה להחזיר לעצמו את שמו, האם עבורו השם "שפן" הוא תוצאה של בלבול או של זלזול? מדוע בכל זאת אנשים ממשיכים לטעות?

ספר מאויר – לא רק לצעירים

לא שופטים ספר לפי צורתו! בספר "שפן" הרבה תחכום והומור שמתאימים לתלמידי בית ספר ואפילו למבוגרים. הקומיקס מבטא את עלילת הסיפור בו בזמן במילים ובציור, כאשר בלוני הדיבור והאיורים מוסיפים למילים בסיפור רובד של משמעות.

גלעד סופר

שפן

רעיונות לשילוב הספר בכיתה

<< **איך מקריאים את הספר בקול?** בגלל השילוב הייחודי של מילים ואיור שיצר גלעד סופר, קשה לקרוא את הספר בפני הכיתה. מומלץ לחלק לתלמידים עותקים של הספר ולהתייחס לצורתו לפני הקריאה. תוכלו לעיין יחד בכריכה: מה משמעות פס המחיקה במילה "שפן"? אפשר לשאול את התלמידים: למי מתאים הספר, לילדים? למבוגרים? האם זה ספר קומיקס? האם ספר מאויר הוא בהכרח ספר לצעירים?

<< **גם ילדי הכיתה יכולים להכין קומיקס!** אפשר לבחור ספר מופר או להמציא סיפור שלכם ולהכין בעקבותיו ספרון קומיקס בעזרת בלוני דיבור ואיורים. תוכלו לערוך תערוכת קומיקס ולהציג את הספרונים על לוח קיר בכיתה.

<< **ספר חדש של ספריית פיג'מה הוא "סיבה למסיבה!"** אפשר להזמין את ההורים למפגש סביב הספר "שפן" והקומיקס, בו ההורים והילדים מכינים יחד מגזירי עיתון דו-שיח מצחיק בקומיקס. כל אחד בוחר וגוזר דמויות מתוך עיתונים ומגזינים ומתאים להם בלוני דיבור. אפשר לקבוע נושא מסוים עליו יכתבו, לדוגמה: שמות מצחיקים, חיות, המשפחה שלנו, ועוד.

<< **השם שלנו הוא אמצעי אחד לזהות אותנו, מה עוד מגדיר אותנו?** דרך משעשעת לגלות היא משחק הניחושים. כתבו על כתרי נייר שמות של ילדים מהכיתה, אפשר גם מורים או דמויות מפורסמות. הניחו כתר על ראש אחד הילדים כשהוא לא רואה מה כתוב בו, אבל הכיתה שמולו כן. הילד ינחש מי הוא בעזרת שאלות שישאל: "האם אני גבוה?", "האם אני בת? האם אני לומד אתנו בכיתה? וכו'.

<< בעקבות הספר אפשר **לבקש מהילדים להמציא סיפור** שמתחיל ככה: בוקר אחד שמעתי את אמא שלי קוראת אלי: "אלון, אלון", היא אמרה, "צריך לקום מהמיטה, כבר מאוחר". התעוררתי מיד, מה קורה כאן? בכלל לא קוראים לי אלון...

<< **תוכלו להשמיע לילדים את הסיב "מיכאל"** של אתי אנקרי, "הם אומרים שמיכאל זה שם של בן", ולשוחח יחד על "שמות של בנים" ו"שמות של בנות".

<< בספר מתלונן העיט: "וברחוב הם קוראים לי נשר... בכיתה הם קוראים לי נשר", זו **מחווה לשירה הידוע של מרים ילן שטקליס 'ג'ינג'י'**. הציפור והילד האדמוני לא אוהבים שקוראים להם בשם שמתייחס לתכונה חיצונית, שם שיש בו גם כוונה להעליב. תוכלו לשוחח עם הילדים על מה מטריד ומעליב כל כך ב'קריאה בשמות', האם גם להם לפעמים קוראים בשם מעליב או מקטין? זו הזדמנות להעלות סוגיות חברתיות בקרב התלמידים.